

Az Élő népművészet napjainkban címet viselő tárlaton látható alkotások a magyarországi és honi kézművesek munkáit vonultatja fel. Az egyedi, természetes anyagokból készült bőrből, fából, agyagból, gyapjúból, szalmából készített táskák, övek, kancsók, csuprok, festett bútorok, padló-és faliszőnyegek, ruhák, kosarak az itteni közönség számára kevésbé ismert régió, Makó és környéke valamint a csíki, gyergyói, udvarhelyszéki népi tárgyi kultúrájába, gazdag motívumkincsébe nyújtanak betekintést a látogatóknak. A tárlatot **Jancsó Tamás**, a Székelyudvarhelyi Kézművesek Egyesületének elnöke nyitotta meg és **P. Buzogány Árpád**, a Hagyományőrzési Forrásközpont munkatársa méltatta.

A bemutatott kézműves alkotások kiválasztásánál a szervezők három szempontot vettek figyelembe: legyen hagyományos, funkcionális és tartalmazza azt a láthatatlan többletet, ami az igazi értéket hordozza és megkülönbözteti az olcsó vásári portékától, illetve a gyári tucatárutól- summázta Jancsó. A kiállítás legnagyobb értéke, hogy az itt látható, a határon inneni és határon túli kézműves műhelyekben készült népművészeti tárgyak a szakmai tudást és a teremtő képzeletet ötvözik - hangoztatta P. Buzogány Árpád.

„Amit itt látunk, az a miénk, ettől vagyunk egyek. A színek, formák bennünk élnek, az agyunkban, a szívünkben, a kézművesek kézmozdulatában – mondta Buzogány, aki beszédét „annak van helye a világban, aki alkotni, teremteni képes” mondattal zárta. A

tárlatnyitót követően a házigazdák pogácsával, házi süteménnyel, itókéval kínálták meg a megnyitón megjelenteket. A hangulatos eseményt **Géczy Gábor** Őrzők, vigyázatok a strázsán... című előadása zárta.